

Arrest

nr. 85 923 van 17 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Peter J.P. LIPS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 februari 2005 en heeft zich op 6 juli 2012 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 11 juli 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 18 juli 2012.

1.3. Op 24 juli 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 juli 2012 betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Machfat, Kyamin VDC (Village Development Committee), gelegen in Tanahu district (Nepal) en bezit u de Nepalese nationaliteit. U bent nooit lid geweest van een politieke partij. U bent wel sympathisant van de monarchie. Sinds 2053 (Nepalese kalender, komt overeen met 1996-1997 volgens de Gregoriaanse kalender) werkte u op een basisschool in uw dorp. In 2058 (2001-2002) begonnen enkele lokale Maoïstische leiders zowel u als andere leerkrachten donaties te vragen. U betaalde hen kleinere bedragen. Toen deze Maoïstische leiders van u opeens in 2060 (2003-2004) een vierde van uw loon eisten, weigerde u te betalen. Bovendien namen de maoïsten het u kwalijk dat u pro-monarchistische sympathieën koesterde en voor een hindoe-staat ijverde. U sprak er tevens openlijk over. De Maoïsten beschouwden deze houding als een tegenwerking van hun partij, aangezien zij er een averechtse ideologie op nahouden. U werd door de Maoïsten in uw dorp meermaals bedreigd omdat u enerzijds de door hun gevraagde donaties weigerde te betalen en anderzijds werd u door hen beschuldigd van het verspreiden van anti-Maoïstische ideeën. Op 21.9.2060 (5 januari 2004) ontving u een brief van de Maoïstische partij Unified Nepal Communist Party (Maoïst), waarin bovengenoemde beschuldigingen tegen u geuit werden en u met de dood bedreigd werd. Op 23.9.2060 (7 januari 2004) vluchtte u naar Kathmandu. U verbleef er ongeveer één jaar bij vrienden. In Kathmandu kende u geen problemen. U was echter bang dat de Maoïsten naar u in Kathmandu zouden zoeken aangezien uw vrienden u waarschuwden voor het grote netwerk van de Maoïsten. Hierdoor besloot u om Nepal te verlaten. U regelde uw reis met behulp van een smokkelaar. Op 9 februari 2005 verliet u Nepal en trok u naar Delhi. Met een vervalst Nepalees paspoort vloog u naar Moskou, vanwaar u verder vloog naar Polen. Vanuit Polen reisde u via de weg naar België, waar u op 11 februari 2005 aankwam. Op 12 december 2009 diende u een aanvraag om een machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980. Op 25 oktober 2011 werd uw aanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken geweigerd. Op 22 december 2011 kreeg u een bevel het grondgebied te verlaten. Uw beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen waarop u op 4 juli 2012 opnieuw het bevel kreeg het grondgebied te verlaten. Diezelfde dag werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en naar een gesloten centrum overgebracht teneinde u van het Belgische grondgebied te verwijderen. Op 6 juli 2012 vroeg u asiel.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag diende u volgende documenten neer: uw Nepalees paspoort, uitgereikt door de Nepalese ambassade in Brussel op 10 december 2009; een door u geschreven brief waarin u uw problemen in Nepal uiteenzet; uw schooldiploma, d.d. 19.7.2066 (5 november 2009); een aanbevelingsbrief van de school in Kyamin VDC, waar u tewerkgesteld was; een brief van de Unified Nepal Communist Party (Maoïst), d.d. 21.9.2060 (5 januari 2004), waarin u met de dood bedreigd wordt; een brief van de de RPP-N, d.d. 23.9.2060 (7 januari 2004), waarin uw problemen met de Maoïsten beschreven staan; uw Belgisch arbeidscontract; en het verzoekschrift gericht tot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot schorsing en nietigverklaring van de beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten van 4 juli 2012.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan geven. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds in februari 2005 in België aankwam en u pas op 6 juli 2012 asiel vroeg nadat u na een politiecontrole op 4 juli 2012 werd opgesloten met het oog op een repatriëring naar uw land van herkomst. Uw verklaring bij uw aankomst in België niet te weten wat te moeten doen, gestresseerd te zijn en geen connecties of papieren gehad te hebben kan niet weerhouden worden (CGVS, p. 8). De wettelijke termijn voor het indienen van een asielaanvraag bedraagt acht dagen. Van iemand die zijn land heeft verlaten met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming kan verwacht worden dat hij al het nodige doet om zich terdege te informeren over de te volgen stappen in dit verband. Dergelijk laattijdige asielaanvraag is moeilijk in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en ondermijnt bijgevolg ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Uw geloofwaardigheid wordt bijkomend op de helling gezet door uw verklaringen omtrent uw reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde met een vals Nepalees paspoort op naam van S.(...) S.(...) vanuit Delhi (India), via Moskou naar Warschau (Polen) te zijn gereisd. Van enige andere identiteitsgegevens (zoals de geboortedatum, en woonplaats) vermeld in dit paspoort bleek u niet op de hoogte (CGVS, p. 6-7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt

nochtans dat er op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens individueel. Dit geldt eens te meer voor niet EU-vreemdelingen die de Schengenzone betreden. Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India, Rusland als Polen aan herhaaldelijke (identiteits)controles en bevragingen te worden onderworpen met betrekking tot uw persoon, reisdocumenten en (reis)bedoelingen kan er aldus verwacht worden dat u hieromtrent details zou kunnen verstrekken en goed voorbereid zou zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in dit paspoort. U kon overigens niet het minste begin van bewijs aanbrengen van uw beweerde vluchtroute (vliegtuigticket, instapkaart, bagagelabels, etc).

Voor wat betreft de problemen die u met de Maobadi in 2003 en 2004 kende (u werd geïmagineerd door de Maobadi als gevolg van uw weigering tot betalen van donaties en uw pro-monarchistische sympathieën) waardoor u stelt niet terug te kunnen keren naar Nepal (CGVS, p.11), dient gewezen te worden op de grondig gewijzigde situatie in Nepal die ingezet werd door de aankondiging van het vredesakkoord op 8 november 2006 tussen de Nepalese regering en de Maobadi. Op 21 november 2006 werd vervolgens het vredesakkoord door de beide partijen ondertekend. Eén van de hoofdpunten van het vredesakkoord was de ontwapening van de Maobadi, waarbij de Maobadi het verdere gebruik van geweld afzweerden. Als gevolg hiervan werden meteen na de afkondiging van het vredesakkoord de Maobadi-strijders ondergebracht in zeven kampementen verspreid over het hele land, waar zij sindsdien verbleven. Begin januari 2007 werd begonnen hen naar deze kampementen over te brengen. Maobadi hebben zich relatief gedisciplineerd getoond sinds het afsluiten van de vredesakkoorden. Anno 2012 bevindt het vredesproces zich in de laatste fase die onder andere de integratie van de Maoïstische oud-strijders in het Nepalese leger inhoudt. Van de zeven kampen werden ondertussen enkele kampen gesloten. De Maobadi krijgen de keuze om op pensioen te gaan, een nieuwe carrière te starten in het burgerleven of om het nationale leger te vervoegen. Geconfronteerd met deze gewijzigde situatie bracht u geen elementen aan die aantonen dat anno 2012 bovengenoemde problemen zich nog zouden voordoen. U stelt enkel te denken dat de situatie niet veranderd is (CGVS, p. 11) en dat u steeds door de Maobadi zal geïmagineerd worden als gevolg van uw pro-monarchistische sympathieën. In dit verband dient verwezen te worden naar de informatie over de actuele politieke situatie in Nepal waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Volgens deze informatie bestaat er momenteel geen individuele vervolging in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden niet te na gesproken, werden er voor de periode 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen komen in Nepal overigens geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Tot slot heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om eventuele nieuwe problemen met lokale maoïsten (of andere politieke tegenstanders) uit de weg te gaan (CGVS, p.11). Vooreerst kan uit uw verklaringen opgemaakt worden dat uw problemen met de Maobadi het lokale niveau niet overstegen. U spreekt immers van problemen met lokale leiders op dorpsniveau (CGVS, p.9). Bovendien verbleef u voor uw vertrek uit Nepal nog een jaar bij uw vrienden in Kathmandu waar u geen problemen ondervond (CGVS, p.10). Uw bewering dat de Maobadi een goed netwerk hebben en u vroeg of laat zouden kunnen vinden (CGVS, p. 10-11) is weinig overtuigend in het licht van de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat gericht politiek geweld vanwege de Maobadi nog amper voorkomt in Nepal. Deze bewering volstaat dan ook niet om een intern vluchtalternatief a priori uit te sluiten.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Zo staan uw identiteit, nationaliteit en opleidingsniveau hier niet ter discussie.

Wat de documenten betreft die betrekking hebben op de door u gekende problemen in Nepal met de Maoïsten, dient vooreerst gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat elk Nepalees document kan worden verkregen door fraude. Deze informatie wordt bevestigd met de door u neergelegde brief van de RPP-N dd. 23.9.2060 (7 januari 2004), waar ernstige bedenkingen te maken zijn bij de authenticiteit ervan. Zo bevestigt deze politieke partij op 23.9.2060 (7 januari 2004) uw problemen in Nepal. Uit de ons beschikbare informatie blijkt echter dat voornoemde partij slechts in 2062 (2006) is ontstaan. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan evenmin bewijswaarde toegekend worden aan de overige door u neergelegde attesten. Uw documenten doen bovendien geen afbreuk aan de vaststellingen met betrekking de sterk gewijzigde veiligheidssituatie in uw land en de mogelijkheid u elders in Nepal te kunnen vestigen. Uw brief waarin u uw problemen in Nepal uiteenzet kan niet weerhouden worden als een objectieve bron. Het feit dat u in België een procedure startte om een verblijfstitel te verkrijgen op basis van artikel 9bis

van de wet van 15 december 1980 en u hiertoe een arbeidscontract in België regelde staan evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 62, 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker, onder verwijzing naar “*verschillende rapporten van gezaghebbende instanties*”, aan dat geen rekening werd gehouden met de bewijsstukken met betrekking tot de onveilige situatie in zijn land van herkomst.

Volgende stukken worden aan het verzoekschrift toegevoegd: “UNHCR’s position on the international protection needs of asylumseekers from Nepal”, juli 2007; een fotokopie van een Nepalees document; een fotokopie van een schoolattest; en een fotokopie van “Nepal – Reports of Security Incidents”.

2.2. Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, niet in overweging te nemen een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :*
a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.
De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.
Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie. De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Voornoemd artikel heeft betrekking op de jaarlijkse vaststelling van de lijst van veilige landen van herkomst en de mogelijkheid voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om een asielaanvraag uit deze landen niet uit overweging te nemen. Het land van herkomst van verzoeker komt niet voor op de lijst van veilige landen en in tegenstelling tot wat verzoeker blijkbaar meent, is de bestreden beslissing niet genomen op basis van artikel 57/6/1 maar wel op basis van artikel 57/6 van de

vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen. Dit onderdeel van het middel mist juridische grondslag.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) vastgesteld dient te worden dat hij reeds in februari 2005 in België aankwam en hij pas op 6 juli 2012 asiel aanvraag nadat hij na een politiecontrole op 4 juli 2012 werd opgesloten met het oog op een repatriëring naar zijn land van herkomst, (ii) zijn geloofwaardigheid bijkomend op de helling wordt gezet door zijn verklaringen omtrent zijn reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten, (iii) dient gewezen te worden op de grondig gewijzigde situatie in Nepal die ingezet werd door de aankondiging van het vredesakkoord op 8 november 2006 tussen de Nepalese regering en de Maobadi, (iv) hij niet aannemelijk heeft gemaakt waarom hij zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om eventuele problemen met lokale maoïsten (of andere politieke tegenstanders) uit de weg te gaan, en (v) wat de documenten betreft die betrekking hebben op de door hem gekende problemen in Nepal met de Maoïsten, vooreerst dient gewezen te worden op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat elk Nepalees document door fraude kan verkregen worden en ernstige bedenkingen kunnen worden geplaatst bij de door hem neergelegde brief van de RPP-N dd. 23.9.2060 (7 januari 2004) aangezien voornoemde partij slechts in 2062 (2006) is ontstaan.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS, nr. 169.217, 21 maart 2007). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 24 juli 2012 (CG nr. 1217431), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS, nr. 133.153, 25 juni 2004).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift slechts een summier poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins concreet te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij gaat immers volledig voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing en blijft steken in het louter herhalen van zijn vluchtmotieven en het verwijzen naar de algemene situatie in zijn land van herkomst, waarmee hij niet vermag de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In de mate verzoeker onder verwijzing naar algemene rapporten verwijst naar de onveilige situatie in zijn streek van herkomst, Terai, en stelt dat de Maobadi zich op lokale niveaus hebben genesteld, hij sympathisant is van de RPP-N die geen deel uitmaakt van het politieke bedrijf, het centrale bestuur en gezag zwak staan en niet in staat zijn om de vrede en de veiligheid te garanderen, hij bijkomend doelwit zal worden van afpersing en ontvoering omdat hij in het buitenland verbleef en familie heeft in het buitenland, gaat hij voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing over de gewijzigde situatie in Nepal (*"In dit verband dient verwezen te worden naar de informatie over de actuele politieke situatie in Nepal waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Volgens deze informatie bestaat er momenteel*

geen individuele vervolging in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden niet te na gesproken, werden er voor de periode 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen komen in Nepal overigens geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.", en zijn mogelijkheid om gebruik te maken van een intern vluchtalternatief in Kathmandu waar hij voor zijn vertrek nog een jaar zou hebben verbleven, indien dit nodig mocht zijn. Verzoeker betwist niet dat hij beroep kan doen op een intern vluchtalternatief in Kathmandu, indien dit nodig mocht blijken, en in de SRB, toegevoegd aan het administratief dossier leest de Raad hieromtrent dat "Wie momenteel het slachtoffer zou zijn van afpersingspraktijken door de YCL/UCPN(M) (...) zich gemakkelijk ergens anders (dichtstbijzijnde district HQ of Katmandu) in Nepal zou kunnen vestigen om hier niet langer meer aan bloot te moeten staan. Dit geldt ook voor slachtoffers die politiek actief zijn" (...) (SRB, p. 31). Daarenboven blijkt uit verzoekers paspoort dat hij in Kathmandu een verwant heeft. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat de verwant zijn echtgenote betreft. Waar verzoeker nog stelt dat hij sympathisant is van de RPP-N wijst de Raad erop dat verzoeker van deze politieke organisatie een brief neerlegt gedagtekend 2004 terwijl uit informatie blijkt dat deze organisatie slechts in 2062 (2006) ontstond. Aan dit document kan derhalve bezwaarlijk objectieve bewijswaarde worden toegekend van verzoekers bewering dat hij sympathisant is van deze partij.

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A. SMETS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS

M.-C. GOETHALS